

maa kunne opnaas Overenskomst om mellem Thingene, og dersom de ærede Forslagsstillere havde indskrænket sig til disse Forslag og ladet det brændende Spørgsmaal ligge og ladet os blive, hvor vi nu ere, nemlig saaledes, at det for Tiden er frit for dem, der ville det, at udføre Margarine, saa antager jeg, man maatte kunde have naaet til en Fortaaelse, og saa skulde jeg heller ikke have været uwillig til at gaa med til enkelte af disse Bestemmelser, men som Sagen foreligger for Doblekket, vil jeg holde mig til Folke-thingets Affattelse.

W. Petersen: Jeg kan slutte mig til mange af de Ytringer, der kom fra min ærede Kollega for 6te Kreds (S. Pedersen). Jeg erkjender med ham, at et Udførselsforbud vil være grumme uheldigt. I de sidste 30 Aar har man her i Danmark ikke kjendt Noget til Udførselsforbud mod nogen Vare, og jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om vi atter kom ind paa slige Forbud, selv om det er mod Margarine, saameget mere som jeg aldeles maa tiltræde, hvad det nævnte ærede Medlem yttrede, at jeg slet ikke tror, at det vil skade det danske Smør, at vi udføre Margarine. Thi det, der dreier sig om i England, er ikke den danske Margarine, men det danske Smør. Dansk Margarine er der Ingen, der taler om, de tale kun om dansk Smør, og det er under „dansk Smør“, at Forsalftningen gaar, idet de sælge andet Smør for dansk Smør. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Steffensen) sagde, at man ikke gjorde Uret mod Noget ved at vedtage et Udførselsforbud, skal jeg forsaavidt give ham Ret, som der i Virkeligheden kun er udført 1400 Pd. i de sidste et eller to Aar, saa det havde egentlig ikke nogen synderlig Betydning, naar det ikke for mig var et bestemt Princip, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det vel ser saaledes ud, men hvorfor udfører man da ikke Margarine? Man maa da vide, at saaledes som vor nuværende Toldlov er, er der Frihed for Indførelse af Margarine, men derimod skal man betale Told af de Naaprodukter, som gaa med til Fabrikationen deraf. Deri ligger det, at danske Margarinefabrikanter ikke saaledes kunne konkurrere med Udlandets Fabrikanter, som have Naaprodukterne frit. Forholdene i Danmark ere ogsaa saaledes, at der hidtil kun har været et Par ganske enkelte Fabriker, deriblandt en meget stor, som have forsynet os her i Danmark med Margarine, og det har saavidt mig bekiendt, været ganske udmærket Margarine. Men efterhaanden som Folk

venne sig mere og mere til Margarine, opstaar der nu den ene Fabrik efter den anden, og det maa dog til Slutning komme saa vidt, at man her i Danmark ikke kan forbruge al den Margarine, der kan produceres. Da er det, hvad ogsaa min ærede Kollega for 6te Kreds (S. Pedersen) bemærkede, ogsaa min Tanke, at det er at hævde den fri Omsætning, dersom man her faar et Forbud mod Udførsel af dansk Margarine. Naar det blot bestemmes: Margarine maa ikke udføres i andre Fougstager, end i de aflange eller lobbefalede, saa bliver Margarine ikke forvejet med Smørret. Den ærede Ordfører fremkom med den Bemærkning, at man maatte være betænkt paa, at hvis den ærede Minister mente, at man ikke, naar der var Udførselsforbud, havde Lov til at benytte Margarine til Skibsprobiantering, man da maatte have en Bestemmelse herom ind i Loven. Det forekommer mig, at dette jo egentlig allerbedst, mine Herrer, viser hvad Margarine er for Udlandet, at den er en Vare, som den danske og den fremmede Sømand betragter som bedre end Fedt. Jeg mener, at det er et af de bedste Bewiser for, at man virkelig ikke bør opstille et Udførselsforbud mod Margarine. Det er jo hidtil gaaet godt. Den ærede Ordfører sagde, at man ikke skadede Noget, men vi have i Virkeligheden heller ikke skadet Noget, thi der er Intet udført. Jeg ser derfor ikke, der er Noget i Veien for, at vi leve under de Forhold, vi hidtil have levet under, saa at Ministeren har den Tillidelse; jeg vilde helst tage den fra ham, men om han har den eller ikke, bryder jeg mig dog ikke videre om; thi jeg tror, at han meget nødig bruger den. De andre Vædringer kan jeg se paa med mere Ligegyldighed, kun vil jeg bemærke, at Naar man har sat en Bestemmelse ind om, at udstaarne Stykker Margarineost, der sælges, skulle være betegnede som Margarine, vil jeg dog henstille, om det ikke vilde være noget vanskeligt for en mindre Hændende, en Detaillist, der udfører Smaastykker paa et Fjerdingspund, at mærke Stykkerne som Margarineost. Man kan sige, at han kan mærke med Papir, men saa er det ikke Osten, der er mærket. Vil man virkelig naa Noget, maa det være selve Osten, der maa mærkes som Margarine (Udførselsforbud af Indenrigsministeren [Zengerslev]). Den hvide ærede Minister siger Nei, det er altsaa kun Papiret; jeg bemærker dertil, at Margarine-smørret sælges i Reglen kun i Partier paa 1 Pd, medens Osten udføres i meget mindre Partier af Detaillisterne, det er altsaa ganske anderledes med Osten end med Smørret. — Hvad Straffe-